

Rojo Córdova

BRUSSEL3000

Brussel

jaar 3000

desolate woestenij

een kolossaal blok op zijn horizon.

Blok

zoals grove Kaäba of gave meteoriet

zwartachtig blok met oker, losgerukt, tranend van salpeter

Zo te zien bewoond door metalen spinnen die nog leven maar

wellicht al eeuwenlang niet durven bewegen

((((ooooommmmm)))))

Je luistert

((((ooooommmmm)))))

hoe de steen zingt het lijkt wel aan de overkant van de ruimte

((((ooooommmmm)))))

moskee-antenne

die mondjesmaat morsecode ontvangt uit een andere melkweg

((((ooooommmm))))

het is de klank van zijn inwendige organen die van de gronden en planeten
die rond die ster daar blijven draaien de toekomst fijn aaneenrijgen

(die rode ster die uit de hoogte naar ons kijkt)

IJzerhoudend oxide danst vrijelijk in de stratosfeer

met sluiers zo groot als bergen

((((ooooommmm))))

en in dat blok:

Druppels,

punten,

kloppen

Haast

onmerkbare

Naalden,

microscopische insecten

die in het schemerdonker werken,

jachtig maar o zo nauwgezet...

Soms wordt

het tempelhart als bij wonder verlicht,

maar alleen soms,

nog

onderscheidt niemand de hardware die hij ooit moet baren

(kijk hoe de zilveren nevel het stadje verrast van insecten die kloppen en werken maar onderbroken worden door microseconden van flashes die hen opschrikken... en opnieuw verlengde schemering... en daarna... zoals een metalen lucifer in de afgrond vat een zaadje langzaam vuur... een blaadje... iets wat lijkt op een tak... twee takken.....

aders

die dobberen en de zwarte stilte schilderen

en koers zetten naar de koepel van het gebouw)

Ten slotte

zien we een boom van wind en duizendjarige genealogieën

(((er zijn insecten (al gedeeltelijk verlicht)

die weven, programmeren, opnieuw vormgeven, aansteken, uitdoven, inblazen, bakken, laten afkoelen, wassen, zorgvuldig snijden, beitelen...

Hier volgt de genetische code van dit tempelaltaar:

Het Nieuwe Hart van Charlotte))))

Ja,

van buitenuit

vanop afstand

terwijl het hier in Brussel het jaar 3000 is,

De oudtijdse tempel van Sint-Katelijne lijkt wel een meteoriet,

Maar in feite is hij een levend kledingstuk

Dat nu van binnen blinkt bebloed door de almaar smedende lichaampjes

En van buiten bunker is met gebrandschilderde ramen die blijkbaar willen wegsmelten

Die tempel

Vanop afstand gezien:

Hoofd

((((oooooo))))

scarabee

((((oooooommmmm))))

Wraak van het kobalt

Zwarte vuist

Met een lotus die daarbinnen soms nauwelijks vonkt

Het vormgeven gaat nog door

Je kunt het horen

het zijn net

citers

Regen

Net wind in het gras millennia geleden

Zo te zien kun je al een silhouet ontwaren...

De aders als kleine handjes verzilverd verticaal ontkiemend

laten ons zien dat **haar** bloed van diamant is

Haar zenuwstelsel van egels zoals magneten

Haar beenderen van een vreemde roze steen toekomstig kleinkind van het saffier

Haar huid is doorschijnend

straalt

Ongeveer tien meter hoog

straalt

Met open armen

straalt

Nog zonder gezicht of skelet

straalt

De foetus van Charlotte Cyborg

Klopt

In het midden

Van

D

E

Z

E

T

E

M

P

E

L

Gevierd door miljoenen naalden

die draden als millimetertongen naar zijn poriën werpen

Om te blijven werken aan zijn fijne weefsel van deoxyribonucleïnezuren helixen,

dragers van een met antimaterie vloeibaar gemaakte geest

EN

(dat zien we)

Zijn ziel is als een duifkuiken
dat langzaam in zijn nieuwe lichaam ontstaat

EN

(dat leggen we vast)

Hij steekt een voor een de oorlogszuchtige chakra's van zijn nieuwe lichaam aan
Charlotte kust ze, eert ze, doorgrondt ze in een ogenblik,
ze zet ze harder en zachter, ze raakt ze beetje bij beetje aan
zoals iemand die een elektrische gitaar stemt

En dan

Stopt de duivenziel met wemelen en hecht zich eindelijk aan Charlottes lichaam vast
Charlotte

Lijkt wel een standbeeld van zout dat middenin de zwarte tempel dobbert
Ze lijkt een humanoïde eierschaal die nog van binnen en van buiten uitgebeiteld wordt
door petroviskeuze draden die haar helemaal omhullen,
Venom-Spin rondom haar in volle wording van het vruchtvlees

En zij is

Nog

het mysterie van de pit van een ongeopende vrucht

Charlotte

wordt nog altijd door die organische en viskeuze aura omhelsd
Want ze blijven nog alles bijstellen opdat ze haar ogen kan openen...

O O

en ze doet het

hoort erdoorheen

en verneemt

Alles wat die morsecodedruppels die op de koepel van het blok vallen

over een andere melkweg vertellen

Die op de koepel van dat blok vallen

En ze herinnert zich...

alles

Scarabee,

zwarte meteoriet

of okergele moskee door metallieke spinnen bewaakt,

de Tempel van Sint-Katelijne verandert in de halo-cape van Charlotte Cyborg

Haar meer en

meer gekrulde cape

wedijvert in glans en beweging met de magnetosfeer

Charlotte

Z

E

T

E
E
N

S
T
A
P

E
N

D
A
A
R
N
A

N
O
G

E
E
N

EN KOMT AAN...

Brussel jaar 3000,

Woestenij van muterende raven en hondsdolle hyena's

Het ijzerhoudende oxide

belet niet dat ze precies haar doel ziet voorbij alle hemelsferen:

Obatalá-Belenus,

Bewaker van het Warme Water en van het Zaad van de Zon,

Obatalá-Belenus,

Observeert

haar al vanuit Alpha Centauri

— *Geef me alles*, zegt Charlotte

EN

Obatalá-Belenus

schiet het magma naar de verlepte planeet Aarde...

Straal warme honing

geschoten en zich concentrerend op een punt,

recht in het neuralgische punt dat Gaia-Pacha-Mama overnieuw zal activeren

Waaromheen zich met de honingstraal die Obatalá-Belenus

heeft geschoten een soort ooglid vormt

Ooglid

Dat nu

een grijsmetalen mantel is die scheurt omdat hij
 Kookt
 Kookt
 Kookt
 Marshmallow onderworpen aan het vuur,
 Zuiver malachiet, levend, loodzwaar,
 Prehistorische Venus vol gezwollen die tot prehistorische venussen ontploffen
 die ontploffen tot prehistorische venussen vol ontploffingen
 Lava die de hemelsferen schildert
 Honing
 Die alles vruchtbaar maakt
 Die de stromen en de hoofdwindrichtingen schept

 De eerste wolken
 Die met ijzeren stormen alle orkanen met coacervaten bestuiven
 Damp damp damp
 Klare wateren met lava vermengd
 En het tektonische ontstaan van de vaste elementen
 Gaia-Pacha-Mama
 Is caleidoscopisch
 Is Venus kokend
 van goudklompjes, columbiet, tantaliet, cassiteriet, koper, mangaan en zink
 Caleidoscopisch
 Met rijen draken rondom haar
 die binnenkort de nieuwe bergketens worden
 Dag en nacht bestaan nog niet

Voorlopig zijn ze maar een kolos van steenkool, aardolie en rubber in
voortdurende beweging, die de huid van Gaia-Pacha-Mama met stof bedekt

(een bal van glimmend tin zoals de gitzwarte boeah nonavruucht)

(hoeveel foetussen doe je in jezelf geboren worden?)

(aquarium met titanische dieren, die in cirkels spelen, dansen, draaien,
en zichzelf dromen, Gaia, je vertelt jezelf de verhalen die aan je diepste mythes
richting zullen geven, daarom komen je littekens in de vorm van continenten

uit de watermassa's op

Daarom

Fonkelt blauw het coltan in al je neurotransmitters

Je wilt dat een nieuwe levensvorm je steenachtige vlees eert

Dus maak je zwammen van voedend uranium los

Die zoals apenbroodbomen

De nieuwe Aarde zegenen

Men hoort de didgeridoo's

En de nieuwe diepzwarte grond glimlacht en popelt om zaden in te stoppen

En jij, Gaia, jij plant microprocessors

Die in metalen eieren zullen bloeien

En daaruit komen de neomaya's die hun groene schelpen laten klinken

De neomaya's vinden straks de nul en de een uit en in hun lichamen liggen ten
minste 5 verschillende, onderling uitwisselbare seksen, die zich na verloop van tijd

kunnen ontpoppen tot veel meer. En ze zullen hun goden uitvinden

en die goden zullen hun neurosociale netwerken hebben die verslaafd zijn aan de synapsis

(en die sociale netwerken zullen de nieuwe en dagelijkse boreale ochtenden zijn

aan de hemelsferen van de nieuwe Aarde)

De neomaya's zullen ook die tekens kunnen ontcijferen, vanzelfsprekend

En al bij hun geboorte weten dat in de kern van de nieuwe Gaia-Pacha-Mama
waar zij regeren en heilige nieuwe technologieën ontwerpen,

Dat in de kern

Een brandende kaars leeft

Die eonen geleden Charlotte was, de dochter van de Kaäba-Meteoriet,

Die dagelijks denkt voor zichzelf:

— *Hopelijk doen de bezielde neocyborgs*

deze keer wat ze moeten doen.

Vertaling uit het Spaans: Bart Vonck voor Passa Porta, 2019